Dosarul nr. 1ra-1373/2019

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIŢIE

DECIZIE

17 septembrie 2019 **mun. Chişinău**

Colegiul Penal lărgit în componenţa:

preşedinte **Diaconu Iurie**
judecători **Catan Liliana**
Guzun Ion
Mardari Dumitru
Bejenaru Iurie

judecând, fără participarea părţilor, recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curţii de Apel Comrat din 4 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

LINGA Victor xxxx

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanţă: 11.07.2016 – 18.05.2018;
Instanţa de apel: 18.06.2018 – 04.03.2019;
Instanţa de recurs: 31.05.2019 – 17.09.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul Penal lărgit

constată:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Cimişlia (sediul Leova) din 18 mai 2018, Linga V. a fost achitat de sub învinuirea incriminată acestuia în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârşită de inculpat.

2. Prin rechizitoriu, Linga V. a fost învinuit că, în perioada 15 ianuarie 2015 – 18 ianuarie 2015, aflându-se în sat. xxxx, r-nul xxx, la domiciliul lui Pînzaru I., având scopul de a-1 omorî, intenţionat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu cuţitul în regiunea capului şi gâtului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 08 „C” plăgi înţepat-tăiate a 1/3 superioare şi medie a suprafeţei laterale stângi a gâtului (2 două), cea inferioară penetrantă, oarbă cu lezarea muşchiului stemocleidomastoidian, omohyoideus şi venei jugulare interne, hemoragii în ţesuturile moi şi muşchi, anemia organelor interne, rinichi de şoc, care se califică ca leziuni corporale grave; plagă înţepat-tăiată a suprafeţei anterioare 1/3 superioare a gâtului, superior de cartilajul thyroid cu lezarea membranei thyrioidem, muşchiului slemohyoideus, penetrantă în cavitatea laringelui, hemoragie în ţesuturile moi, care se califică ca vătămări corporale grave; plăgi înţepat tăiate a obrazului sting, oarbă cu lezarea ţesuturilor moi, care se califică ca leziuni corporale uşoare. Decesul lui Pînzaru I. a survenit în rezultatul şocului hipovolemic

cauzat de lezarea venei jugulare interne pe stânga pe fondal a plăgii înţepat-tăiate interioare a suprafeţei laterale stângi a gâtului.

Pe baza stării de fapt expuse supra, acţiunile inculpatului Linga V. au fost încadrate juridic de către procuror în baza art. 145 alin. (1) Cod penal adică *omorul unei persoane.*

Argumentând soluţia de achitare, prima instanţă a menţionat că, *organul de urmărire penală a efectuat urmărirea penală unilateral, administrând probe superficial, neacumulând probe pertinente, concludente şi utile, care în ansamblul lor, să confirme cu certitudine comiterea omorului lui Pânzaru I. de către Linga V. Or, ţinând cont că fapta nu a fost săvârşită de Linga V., instanţa a ajuns la concluzia că acesta urmează a fi achitat, deoarece o sentinţă de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.*

3. Legalitatea şi temeinicia sentinţei de achitare, în termenul şi temeiul stipulat de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia şi pronunţarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care Linga V. să fie recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal şi să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis. De inclus în termenul executării pedepsei perioada de reţinere a inculpatului Linga V. de la 24 ianuarie 2015 până la 27 ianuarie 2015. Măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea aplicată lui Linga V. să fie schimbată în arest.

În vederea argumentării cererii de apel, acuzatorul de stat a evidenţiat următoarele:

- sentinţa conţine concluzii pripite privitor la faptul că organul de urmărire penală nu a acumulat probe pertinente, concludente şi utile, care în ansamblul lor să confirme cu certitudine comiterea omorului lui Pînzaru I. de către Linga V.;

- instanţa de fond a constatat că: *„pe blugii ridicaţi din domiciliul lui Linga V. a fost depistată o pată cafenie neregulată slab lucită, cu dimensiunea de 4x3 cm, iar în partea interioară a buzunarului stâng a aceloraşi pantaloni a fost depistată o pată cafenie uscată, cu dimensiunile 3,5x1,5 cm”,* iar apoi a concluzionat că: *„atunci când se pune un obiect murdar de sânge în buzunarul pantalonilor, de regulă, se murdăreşte de sânge o suprafaţă mai mare, rămân urme, până la locul unde obiectul murdar de sânge rămâne în final în buzunar. De asemenea, dacă ar fi fost pus în buzunar obiectul murdar de sânge, pata din interiorul urma să fie mai mare ca dimensiune ca pata din exteriorul buzunarului, or, sângele urma să se absoarbă prin ţesătură din interior în exterior, pe când dimensiunile petei arată viceversa.”,* prin această constatare instanţa se contrazice, deoarece pata de sânge depistată pe exteriorul blugilor după dimensiuni este mai mare ca pata de sânge depistată în interiorul buzunarului, şi duce la concluzia că provenienţa petei de sânge vine din exteriorul blugilor şi nu din interiorul buzunarului, astfel cutia de chibrituri a absorbit pata de sânge de pe stofa blugilor, ceea ce duce la concluzia că la momentul comiterii crimei această cutie de chibrituri se afla în buzunarul inculpatului;

- instanţa urma să aprecieze critic declaraţiile inculpatului, deoarece acestea au scopul de autoapărare şi vin în contradicţie cu probele acumulate şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, şi anume cu procesul-verbal de efectuare a percheziţiei în domiciliul lui Linga V., prin care au fost ridicaţi pantalonii şi cutia de chibrituri din buzunarul

acestora, raportul de expertiză criminalistică nr. xxxx din 05.06.2015 conform căruia s-a stabilit cu certitudine că sângele de pe cutia de chibrituri, pantaloni şi ţesătura buzunarului aparţine decedatului Pînzaru I., toate aceste probe constată indubitabil faptul că inculpatul Linga V. a comis infracţiunea incriminată;

- atât pe parcursul urmăririi penale, cât şi în instanţa de judecată declaraţiile lui Linga V. privind apartenenţa cutiei de chibrituri în buzunarul pantalonilor săi au fost incerte, înaintând de fiecare dată diferite versiuni despre provenienţa acesteia;

- conform raportului de expertiză s-a constatat că unul din cele trei cuţite ridicate din domiciliul lui Linga V. putea fi folosit la săvârşirea infracţiunii incriminate, însă pe marginea acestui fapt inculpatul nu a dat careva explicaţii concrete;

- este neîntemeiată concluzia instanţei despre faptul că *„nici un cuţit din cele trei, cu lungimea de 24 cm, 22 cm şi 20 cm, ridicate de la Linga V. nu corespunde lungimii totale de 23,3 cm, fixate în raportul de expertiză medico-legală”,* deoarece conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din 03.03.2015 prin care s-a constatat că plăgile de la cadavrul sunt înţepat-tăiate, au fost produse cu un corp înţepător-tăietor de formă plată cu muchie şi tăiş, muchia fiind cu marginile ascuţite, posibil cu lama cuţitului din pachetul nr.19, în aceste circumstanţe urmează de considerat că, inculpatul Linga V. anume cu acest cuţit a săvârşit fapta incriminată, iar poziţia sa are ca scop de a duce instanţa în eroare şi de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta incriminată, deoarece acesta conştientizează gravitatea celor incriminate;

- privitor la avizul de testare la poligraf, la care a fost supus Linga V., cu toate că acesta nu se regăseşte în art. 93 alin. (2) Cod procedură penală ca mijloc de probă, totuşi instanţa de judecată nu trebuia să ignore rezultatele avizului dat;

- nu s-a luat în consideraţie motivul ce l-a determinat pe inculpat de a săvârşi fapta incriminată, în cadrul dosarului penal s-a stabilit că victima Pînzaru I. deseori îl bătea pe Vition V., care se afla în relaţii de prietenie cu Linga V., ultimul având mai multe discuţii cu Vition V. pe această temă, astfel a avut motiv ca să săvârşească infracţiunea de omor.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curţii de Apel Comrat din 4 martie 2019 a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menţinerea sentinţei atacate, fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei instanţa de apel a menţionat că prima instanţă corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prizma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, veridicităţii şi coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăţiei inculpatului Linga V. de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Totalitatea probelor a căror cercetare suplimentară a fost solicitată de acuzatorul de stat, care au fost examinate de instanţa de apel, în coroborarea lor duc la concluzia că instanţa de fond a emis o sentinţă de achitare legală şi în strictă conformitate cu prevederile legii. Potrivit ordonanţei de punere sub învinuire din 27 ianuarie 2015, Linga V. a fost învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Obiectul juridic special al infracţiunii de omor îl formează relaţiile sociale cu privire la viaţa persoanei. **Obiectul material** al infracţiunii date îl formează corpul persoanei.

Latura obiectivă a infracţiunii vizate presupune o acţiune fizico-mecanică care se exprimă prin tăiere, înjunghiere.

Subiectul infracţiunii date este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani.

Latura subiectivă a infracţiunii se exprimă prin vinovăţie în forma intenţiei directe.

Astfel, potrivit elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, precum şi celor invocate de instanţa de fond la emiterea sentinţei, instanţa de apel a conchis că, acuzatorul de stat nu a probat că infracţiunea prevăzută de articolul supra indicat a fost comisă de Linga V. în circumstanţele descrise în rechizitoriu.

Instanţa nu a reţinut ca fiind întemeiate argumentele acuzatorului de stat precum că, totalitatea probelor anexate la materialele cauzei dovedesc în mod incontestabil vinovăţia inculpatului, deoarece marea majoritate a acestora şi anume: declaraţiile martorilor audiaţi în instanţa de apel: succesorul părţii vătămate Pînzaru A., martorii Hîncu I., Macovei M., Hariton Al. şi Cabac V., procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 22 ianuarie 2015, raportul de expertiză criminalistică nr. xxxx din 5 iunie 2015, procesul-verbal de efectuare a percheziţiei la domiciliul lui Linga V. din 27 ianuarie 2015, nu dovedesc în mod expres că anume Linga V. a comis infracţiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal.

De altfel, instanţa de fond s-a expus în mod expres asupra tuturor probelor acuzării din lista care a fost înaintată odată cu demersul de reluare a cercetării judecătoreşti şi anume instanţa a indicat că, la emiterea sentinţei în privinţa lui Linga V. se menţionează faptul că, *nici unul din martorii audiaţi şi nici succesorul părţii vătămate nu au declarat,* în mod expres, *precum că Linga V. ar fi comis omorul cet. Pînzaru I.*

Instanţa de apel ca urmare a reluării cercetării judecătoreşti, la fel ca şi instanţa de fond, a dedus că acuzarea procurorului bazată pe declaraţiile martorilor care au fost audiaţi în instanţa de apel: Pînzaru A., Hîncu I., Macovei M., Hariton Al. şi Cabac V. nu sunt în stare să convingă un observator independent într-un mod incontestabil despre probarea vinovăţiei inculpatului de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, nu pot fi apreciate ca probe care să confirme vinovăţia inculpatului Linga V. şi: *raportul de expertiză medico-legală nr. xxxx din 03.03.2015; raport de expertiză medico-legală nr.70 din 16.02.2015; raport de expertiză medico-legală nr. 72 din 16.02.2015; raport de expertiză medico-legală nr. xxxx din 16.02.2015* şi *raportul de expertiză medico-legală nr. 75 din 16.02.2015,* întrucât concluziile expuse în aceste rapoarte de expertiză sunt evidente - poartă un caracter presupus, condiţionat - nu se exclude un adaos de sânge şi de la Linga V. dacă la momentul infracţiunii el a avut careva leziuni corporale cu hemoragie exterioară.

La momentul reţinerii lui Linga V. la acesta nu au fost stabilite careva leziuni corporale cu hemoragie externă, a afirma cu certitudine că petele de sânge stabilite a fi

apartenenţe de la Pînzaru I. cu adaos de sânge ce aparţine şi lui Linga V., nu este posibil, deoarece în asemenea caz ar fi o presupunere ceea ce în materie de acuzaţie penală este inadmisibil.

Instanţa a conchis că pe presupunere este bazată şi concluzia expertului din raportul de expertiză medico-legală nr. 13 din 03 martie 2015 prin care s-a constatat că*: plăgile de la cadavrul numitului Pînzaru I., sunt înţepat-tăiate, au fost produse cu un corp înţepător-tăietor de formă plată cu muchie şi tăiş, muchia fiind cu marginile ascuţite, posibil cu lama cuţitului din pachetul nr. 19,* or, la momentul ridicării conform procesului-verbal de percheziţie din 27 ianuarie 2015, cât şi cercetării cuţitelor ridicate de la domiciliul inculpatului Linga V., urme de sânge a cet. Pînzaru I. nu au fost depistate.

Astfel, din ansamblul probelor administrate de către partea acuzării şi cercetate în instanţa de apel, doar următoarele probe cum ar fi: raportul de expertiză medico-legală nr. 18 „citologia" din 17.02.2015; raportul de expertiză medico-legală nr. 74 din 16.02.2015; raportul de expertiză criminalistică cu nr. xxxx din 05.06.2015; raportul de analiză operaţională din 19.05.2015; procesul-verbal de efectuare a percheziţiei în domiciliul lui Linga V. din 27.01.2015 şi procesul-verbal de cercetare a blugilor şi cutiei de chibrituri ridicate din domiciliul lui Linga V., aparent ar confirma suspiciunile organului de urmărire penală că anume Linga V. se face vinovat de săvârşirea omorului intenţionat a lui Pînzaru I. Însă, analizând minuţios modul şi procedura de acumulare a acestor probe, la iveală apar grave încălcări de procedură, care ridică semne de întrebare şi dubii.

În dezvoltarea concluziei date, instanţa a relevat că conform planului de lucru pe cauza penală nr. xxxx au fost identificate 5 persoane potenţial suspecte, printre care şi Linga V. Motivele de suspectare fiind: *anterior Pînzaru I. l-a bătut de mai multe ori pe Vition V., care este prieten cu Linga V. şi mereu îi făcea observaţie lui Pînzaru I. ca acesta să înceteze, însă ultimul continua să l maltrateze pe Vition V., acesta fiind motiv pentru care el putea comite infracţiunea dată, mai mult ca atât el a fost condamnat în anul 1996, pentru infracţiune similară.* Însă, în opinia instanţei motivul pentru care a fost suspectat Linga V. este unul lipsit de substanţă şi cu atât mai mult că condamnarea lui a fost pentru vătămarea medie a integrităţii corporale şi nu pentru omor.

Totodată, este de reţinut că deşi urmărirea penală a fost începută la data de 23 ianuarie 2015, a fost stabilit un cerc larg de persoane suspecte, potrivit procesului-verbal de reţinere, deja la data 24 ianuarie 2015, Linga V. a fost reţinut pentru 3 zile până la 27 ianuarie 2015. Astfel, la data efectuării percheziţiei din 27 ianuarie 2015, Linga V. se afla în custodia statului, însă percheziţia la domiciliul său a avut loc fără prezenţa lui, or, potrivit prevederilor art. 127 alin. (2) şi (4) Cod de procedură penală, *la efectuarea percheziţiei sau ridicării de obiecte şi documente trebuie să fie asigurată prezenţa persoanei la care se face percheziţia sau ridicarea ori a unor membri adulţi ai familiei acesteia, ori a celor care reprezintă interesele persoanei în cauză. Dacă prezenţa acestor persoane este imposibilă, se invită reprezentantul autorităţii executive a administraţiei publice locale. Persoanele la care se efectuează percheziţia sau ridicarea de obiecte şi documente, precum şi specialiştii, interpreţii, reprezentanţii, apărătorii, au dreptul să*

asiste la toate acţiunile organului de urmărire penală şi să facă în legătură cu aceasta obiecţii şi declaraţii care vor fi consemnate în procesul-verbal.

În concluzia celor menţionate, instanţa de apel a menţionat că este solidară cu statuările instanţei de fond potrivit cărora mai multe acte procesuale sunt în *contradicţie referitor la numărul petelor de sânge, inclusiv localizarea acestora şi dimensiunile lor, iar în raportul de expertiză medico-legală nr. 74 din 16 februarie 2015 nu este indicat că în buzunarul pantalonilor ce aparţin lui Linga V. au fost depistate urme de sânge, inclusiv şi în procesul-verbal de percheziţie din 27 ianuarie 2015, de la domiciliul lui Linga V. nu este indicat precum că pe blugii de culoare neagră şi în buzunarul acestora au fost depistate pete asemănătoare cu sângele.*

De aceia, în condiţiile în care la efectuarea percheziţiei, persoana bănuită şi reţinută, nu a participat, martori oculari nu au fost invitaţi a asista la percheziţie, mijloace speciale video nu au fost utilizate pentru a înregistra percheziţia, există suspiciuni mari că provenienţa cutiei de chibrituri din buzunarul blugilor şi că petele de sânge de pe blugii de culoare neagră, ar fi fost la momentul ridicării acestora.

Or, din momentul în care a fost săvârşit omorul până la data efectuării percheziţiei au trecut o perioadă de timp, aproximativ 9-12 zile. Evident este faptul că dacă inculpatul ar fi comis infracţiunea de omor, dânsul a avut suficient timp de a ascunde urmele, prin nimicire sau ascundere, inclusiv şi a cuţitului, care în opinia organului de urmărire penală este arma cu care a fost săvârşită crima.

În aceeaşi ordine de idei urmează a fi respinse alegaţiile acuzatorului de stat care nu este de acord cu constatarea corectă a instanţei de fond unde se indică, *nici un cuţit din cele trei, cu lungimea totală de 24 cm, 22 cm şi 20 cm, ridicate de la Linga V. de la domiciliul acestuia nu corespunde lungimii totale de 23,3 cm, fixată în raportul de expertiză medico-legală sus-menţionat, cu care* ***posibil*** *au fost provocate plăgile, iar celelalte cuţite au dimensiunea de 25,8 cm şi respectiv 26 cm.*

Argumentele apelantului precum că conform raportului de expertiză criminalistică nr. xxxx din 05.06.2015 s-a stabilit că sângele de pe cutia de chibrituri, de pe fragment textil de culoare neagră şi de pe ţesătura buzunarului blugilor, care au fost ridicaţi de la domiciliului lui Linga V., aparţine decedatului Pînzaru I., nu poate fi reţinut de către instanţa de apel ca temei de a considera cest raport ca probă care dovedeşte incontestabil vinovăţia lui în săvârşirea infracţiunii incriminate, din următoarele considerente.

În primul rând, după cum s-a menţionat supra, sunt suspiciuni care nu pot fi înlăturate privind modul cum a apărut petele de sânge pe pantalonii inculpatului şi cutia de chibrituri.

În al doilea rând, din conţinutul raportului de expertiză criminalistică nr. xxxx rezultă că probele în litigiul, fragmentele de ţesătură şi cutia de chibrituri au fost împachetate în plicuri separate şi numerotate, iar probele biologice recoltate de la Linga V. şi victima Pînzaru I., au fost ambalate şi sigilate conform rapoartelor probă xxxx şi xxxx, anexate, adică nu au fost ambalate în plicuri separate şi nu au fost numerotate.

Totodată indicarea neconsecutivă a Rapoartelor probă xxxx şi xxxx în raportul de expertiză dat, unde proba xxxx a fost identificată că aparţine decedatului Pînzaru I., iar

xxxx aparţine lui Linga V., ridică suspiciuni în ceea ce priveşte corectitudinea şi apartenenţa reală a probelor biologice de referinţă colectate de la Linga V. şi victima Pînzaru I. Suspiciunea dată este evidenţiată şi de faptul că, Colegiul a constatat comiterea mai multor omisiuni procedurale la colectarea mostrelor de sânge, spre exemplu potrivit procesului-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetarea comparativă din 27 ianuarie 2015, mostra de sânge prelevată de la Linga V. a fost împachetată într-un plic de hârtie, care nu a fost numerotat.

În al treilea rând, cercetând corpurile delicte şi vizualizând în şedinţa instanţei de apel fragmentul de ţesătură de pe pantalonii ce aparţin numitului Linga V., conform intimei convingeri instanţa şi-a format concluzia că această pată a fost creată prin amplasare intenţionată, cu urme evidente de întindere şi ştergere.

Mai mult ca atât, în raportul de expertiză criminalistică supra indicat, în pct. 2 la concluzie s-a scris că: *micro-urma notată URM0003799 prezintă celule epiteliale şi sânge uman. Genotiparea ADN extras din această micro-urma a pus în evidenţă un amestec de profile genetice provenit de la minim trei persoane. Profilele genetice ale numitului Linga V. (probă notată REF0031651) şi victimei Pînzaru I. (probă notată REF0031650) sunt incluse în acest amestec. Datorită numărului mare de altele prezente în acest amestec, ceea ce implică posibilitatea de a include persoane care n-au participat la crearea acestui amestec, nu se efectuează calcule statistice*.

De aceea s-a conchis că instanţa de fond corect a atras atenţia părţilor în proces asupra faptului mai sus redat, căci din situaţia creată rezultă **existenţa unei terţe persoane** care poate fi implicată în săvârşirea omorului, mai mult ca atât potrivit raportului de expertiză judiciară cu nr. 684 din 31 ianuarie 2015 *urma palmară de pe sticla din polimer cu capacitatea de 1,5 litri, străvezie, cu inscripţia „Fanta”, extrasă din pachetul cu nr. 4, prezentată la examinare, ridicată în cadrul cercetării la faţa locului din 26 ianuarie 2015 pe faptul omorului lui Pînzaru I., a fost creată nu de Linga V., ci de altă persoană.*

În coroborare cu celelalte probe anexate la materialele cauzei care pun sub suspiciune vinovăţia lui Linga V. în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, Colegiul judiciar a invocat şi conţinutul Raportului de analiză operaţională din 19 mai 2015, unde se indică că, numărul SIM ce aparţine persoanei bănuite (Linga V.) nu este prezent în aria care acoperă locul faptei.

Ca rezultat a celor indicate mai sus, instanţa de apel constată că, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, conform cărora, *organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât şi cele care îl dezvinovăţesc, precum şi circumstanţele care îi atenuează sau agravează răspunderea,* organul de urmărire penală nu a întreprins toate măsurile pentru a stabili totalitatea circumstanţelor ce pot avea coerenţă la cazul dat.

Materialele cauzei, de asemenea, atestă şi lipsa acţiunilor procesuale întreprinse de către organul de urmărire penală de a stabilit apartenenţa urmelor digitale cât şi biologice depistate, cu apartenenţa terţei persoane necunoscute.

Subsecvent, Colegiul judiciar nu a reţinut ca fiind întemeiate argumentele acuzatorului de stat în partea în care s-a menţionat că, instanţa de fond se contrazice prin concluziile sale formulate asupra petei de sânge depistate pe exteriorul blugilor, care după dimensiuni este mai mare ca pata de sânge depistată în interiorul buzunarului, şi duce la concluzia că provenienţa petei de sânge vine din exteriorul blugilor şi nu din interiorul buzunarului, astfel cutia de chibrituri a absorbit pata de sânge de pe stofa blugilor, ceea ce duce la concluzia că la momentul comiterii crimei această cutie de chibrituri se afla în buzunarul inculpatului.

Motivul din care nu pot fi reţinute argumentele date este faptul că, acestea nu sunt confirmate prin probe concludente şi utile, ca de exemplu raportul de expertiză a expertului judiciar, care în mod concret ar fi indicat: provenienţa petei (*dinăuntru sau din afară a buzunarului de la pantaloni),* modul prin care această pată ar fi putut să fie aplicată, puterea de absorbţie a materialului din care este confecţionat pantalonii, prin care parte *(interioară sau exterioară)* a pantalonilor a fost aplicată pata de sânge, etc.

Nu poate fi reţinut ca argument, afirmaţiile acuzatorului de stat precum că la emiterea deciziei urmează a fi luat în consideraţie rezultatul avizului de testare Poligraf, chiar dacă nu se regăseşte în art. 93 alin.(2) Cod de procedură penală, având în vedere că la întrebările privind participarea în comiterea omorului lui Pînzaru I., în răspunsurile inculpatului Linga V. s-au evidenţiat modificări semnificative care pot fi interpretate ca indici al comportamentului simulat, caracteristic persoanelor care încearcă disimularea.

6. Nefiind de acord cu soluţia adoptată de instanţa de apel, procuror o contestă cu recurs ordinar, invocând temeiul de drept prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a intervenit cu solicitarea de casare a deciziei şi dispunerea rejudecării cauzei în instanţa de apel, din aceleaşi motive care au fost expuse şi în cererea de apel, considerând că instanța de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apelul său, respectiv hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia.

Lecturând şi analizând conţinutul deciziei recurate, partea consideră că instanţa de apel cercetând probele prezentate de acuzare, nu le-a dat apreciere în conformitate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind pusă la baza deciziei versiunea şi probele apărării, fără ca acestea să fie supuse analizei minuţioase în coroborare cu celelalte probe existente şi administrate.

Referitor la argumentul instanţei de apel că nu pot fi apreciate ca probe rapoartele de expertiză judiciară efectuate pe cauza dată reieşind din faptul că concluziile expuse în aceste rapoarte poartă un caracter presupus şi din procesul-verbal de reţinere din 24.01.2015 a lui Linga V. nu a fost stabilită că acesta avea careva leziuni corporale cu hemoragie externă, e de menţionat următoarele: făcând o asemenea concluzie, instanţa de apel nu a dat o analiză a fiecărei probe prezentate de către acuzarea, nu le-a apreciat, conform art. 101 CPP, fiecare separat şi toate probele în coroborare. Concluzia expusă de către instanţa de apel este una neîntemeiată şi pripită.

Astfel, conform învinuirii înaintate lui Linga V. infracţiunea a fost comisă în perioada ***15.01.2015-18.01.2015,*** pe când Linga V. a fost reţinut la ***24.01.2015,*** adică peste o săptămână, respectiv e logic faptul că la momentul reţinerii deja nu puteau fi stabili la inculpat leziuni corporale cu hemoragie externă.

În partea ce ţine de constatarea instanţei privind neajunsurilor la efectuarea percheziţiei de la domiciliul lui Linga V., în primul rând, reieşind din prevederile art. 127 Cod de procedură penală nu este obligatoriu prezenţa persoanei bănuite şi reţinute aşa cum a interpretat această normă instanţa de apel. Conform articolului nominalizat este posibil efectuarea percheziţiei şi în prezenţa unor membri adulţi ai familiei, ceea ce în cazul cercetat a avut loc.

Conform procesului-verbal de percheziţie din 27.01.2015, la efectuarea percheziţiei era prezentă Buraga D. - concubina inculpatului şi persoana în proprietatea căreia se afla casa în care locuia inculpatul, Buraga V. La finisarea efectuării percheziţii ambele au semnat procesul-verbal respectiv, fără a indica careva obiecţii sau observaţii privind modul de efectuarea a percheziţiei, precum şi a obiectelor depistate în cadrul acţiunii procesuale specificate.

Cu atât mai mult, în conţinutul acestui proces-verbal a fost indicat că, în cadrul percheziţiei a fost depistată şi ridicată o pereche de blugi de culoare neagră în buzunarul căreia s-a depistat o cutie de chibrituri cu inscripţia „Talamus” cu pete de culoare brun roşiatică asemănătoare de sânge, adică din start a fost indicat asupra depistării pe obiectele ridicate a petelor asemănătoare cu sângele.

Totodată, în procesul-verbal nominalizat a fost indicat că obiectele ridicate au fost împachetate şi sigilate în prezenţa persoanelor sus menţionate, respectiv careva dubii privind provenienţa cutiei de chibrituri, blugilor şi petelor de sânge pe ele în cazul dat nu sunt. Fiind audiată în instanţa de fond concubina inculpatului, Buraga D. a declarat că în prezenţa ei s-a efectuat percheziţia şi ea era prezenta în momentul când în buzunarul pantalonilor lui Linga V. a fost depistată cutia de chibrituri.

Totodată, instanţa de apel nu a analizat şi nu a apreciat în modul cuvenit declaraţiile martorului Cabac V., care a confirmat faptul că decedatul Pînzaru I. des îl bătea pe Vition V., el a văzut că Linga V. venea la Vition V. şi îl ajuta la tăiat lemne, iar acesta se jeluia că este bătut de Pînzaru I. Prin declaraţiile martorului se confirmă motivul comiterii infracţiunii.

Declaraţiile inculpatului în cadrul urmăririi penale, a examinării cauzei în prima instanţa şi instanţa de apel privind apartenenţa cutiei de chibrituri în buzunarul pantalonilor săi au fost incerte, înaintând de fiecare dată diferite versiuni privind provenienţa acesteia, iar instanţa de apel a mers pe poziţia că anume declaraţiile inculpatului corespund adevărului, fără a analiza declaraţiile respective în coroborare cu alte probe prezentate de către partea acuzării şi cercetate în ambele instanţe.

Procurorul evidenţiază că în apelul său a indicat asupra contradicţiilor din sentinţă vizavi de petele de sânge depistat pe blugii inculpatului, însă aceste motive au rămas fără răspuns, argumente ce constituie fondul apelului şi asupra cărora instanţa de apel era obligată să se pronunţe motivat, or în viziunea acuzării, aceste motive ar putea răsturna

soluţia adoptată de prima instanţă şi afecta temeinicia acestei hotărâri.

Concomitent, se menţionează că, conform avizului de testare la Poligraf, la răspunsurile inculpatului Linga V. la întrebările privind participarea la comiterea omorului lui Pînzaru I. s-au evidenţiat modificări semnificative care pot fi interpretate ca indici al comportamentului simulat al subiectului. Comportamentul subiectului pe timpul examinării a fost cel caracteristic persoanelor care încearcă disimularea adevărului. Chiar dacă acest aviz nu se regăseşte în art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, partea consideră că totuşi urma să fie luat în consideraţie la emiterea deciziei.

În fine, acuzarea consideră că instanţa de apel urma să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelant - parte acuzării şi nu este suficient doar a prelua motivele hotărârii primei instanţe, aşa cum a făcut instanţa de apel în cazul cercetat, dar şi a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărârii.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, din considerentele arătate în contextul ce urmează.

Soluţia instanţei de recurs se întemeiază, *în drept*, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanţa este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate şi cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată la această etapă a procedurilor.

Potrivit dispoziţiei art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanţei de apel, Colegiul Penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar şi se pronunţă asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia. Prin alte cuvinte, instanţa de recurs poate să intervină în soluţia instanţei de apel, inclusiv şi să dispună casarea integrală a acesteia, atunci când se constată admiterea unor erori de drept, care au dus, în consecinţă, la afectarea echităţii procedurii desfăşurate în privinţa persoanei deferite judecăţii.

În această ordine de idei, Colegiul Penal lărgit menţionează că, declanşând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept adică odată exercitat produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, instanţa având posibilitatea de a da o nouă apreciere probelor acumulate în dosar.

Respectiv, la judecarea apelului, instanţa este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanţă (care pot fi, de altfel, apreciate diferit faţă de felul cum au fost evaluate de prima instanţă), precum şi să administreze probe noi, pentru elucidarea adevărului şi pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzaţia imputată inculpatului prin actul de învinuire şi cel de sesizare a instanţei.

Pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este imperios de a supune analizei şi aprecierii toate probele acumulate în dosar. De altfel, în cadrul cercetării judecătoreşti se administrează probe anume pentru lămurirea faptelor şi împrejurărilor importante, sub

toate aspectele, în condiţii de nemijlocire, publicitate şi contradictorialitate, în scopul perceperii directe a probelor de către instanţa de judecată pentru formularea opiniei vizavi de vinovăţia persoanei trimise în judecată.

Atunci când unei persoane i se reproşează săvârşirea unei fapte penale şi i se aduce o acuzaţie atât de gravă, de comitere a unui omor, investigaţiile efectuate de organul de urmărire penală şi cercetarea judecătorească trebuie să fie corespunzătoare exigenţilor ce derivă din obligaţiile pozitive ale statului inserate în art. 2 din Convenţia Europeană.

Printre altele, în cauza *Ghimp şi alţii c. Moldovei (hotărârea din 30.10.2012)*, Curtea a relevat cu titlu de principiu că: „*Art. 2 impune Statului obligaţia de a proteja dreptul la viaţă prin aplicarea eficientă a prevederilor legislaţiei penale în vederea împiedicării comiterii crimelor împotriva persoanei, asigurată de un mecanism de aplicare a legii pentru prevenirea, suprimarea şi pedepsirea încălcărilor acestor prevederi (a se vedea Osman c. Regatului Unit, 28 octombrie 1998, § 115, Culegere ale Hotărârilor şi Deciziilor 1998 VIII; Mastromatteo c. Italiei [MC], nr. 37703/97, §§ 67 şi 89, CEDO 2002 VIII; şi Menson c. Regatului Unit (dec.), nr. 47916/99, CEDO 2003 V).*

În aceiaşi hotărâre, s-a statuat că, printre obligaţiile pozitive ale statului regăsite în articolul 2, se impune ca sistemul juridic naţional să demonstreze capacitatea sa de a aplica legislaţia penală împotriva celor care ilegal au luat viaţa altora *(a se vedea Nachova şi alţii c. Bulgariei [MC], nr. 43577/98 şi 43579/98, § 160, CEDO 2005 VII).*

Adică, investigaţia eficientă impusă prin prisma art. 2 din Convenţie, serveşte pentru a menţine încrederea publică în consolidarea statului de drept, prevenirea oricărei coluziuni sau toleranţe a actelor ilegale, să asigure implementarea efectivă a legilor naţionale care protejează dreptul la viaţă şi să asigure tragerea la răspundere a persoanelor responsabile de decesul unei persoane.

Revenind la circumstanţele prezentei speţe, Colegiul constată că instanţele de fond nu au efectuat o investigaţie eficientă în vederea clarificării tuturor împrejurărilor care au condiţionat decesul cet. Pînzaru I., eludând anumite aspecte ce au importanţă pentru justa soluţionare a acestui caz şi concluzionând pripit că fapta nu a fost comisă de inculpatul Linga V. Aceasta concluzie a instanţei de recurs se fundamentează pe analiza coroborată a tuturor probelor din dosar, atât a celor de la etapa prejudiciară, cât şi a celor cercetate nemijlocit de instanţe.

Ca atare, procurorul în cererea de recurs critică anume faptul că instanţele ierarhic inferioare nu au acordat deplină eficienţă prevederilor legale transpuse în dispoziţia art. 101 Cod de procedură penală, concluzionând asupra nevinovăţiei inculpatului preponderent bazându-se pe versiunea înaintată de acesta, fără a face o analiză şi o apreciere a celorlalte probe aduse în sprijinul învinuirii.

Din actele dosarului se adevereşte că instanţele de fond s-au focusat pe ideea nevinovăţiei lui Linga V. de cele imputate acestuia prin rechizitoriu, eşuând să efectueze o cercetare minuţioasă şi multilaterală a tuturor circumstanţelor cauzei, neînlăturând dubiile care planează asupra declaraţiilor date de unii martori, precum şi asupra celor rezultate din constatările rapoartelor de expertiză.

Din cele consemnate în sentinţă, rezultă că instanţa a efectuat o apreciere devolutivă a celor constatate prin rapoartele de expertiză referitor la petelor de sânge depistate pe pantalonii ridicaţi în cadrul percheziţiei de la domiciliul lui Linga V. constatând că pata de sânge depistate pe exteriorul blugilor, care după dimensiuni este mai mare ca pata de sânge depistată în interiorul buzunarului, duce la concluzia că provenienţa acesteia vine din exteriorul blugilor şi nu din interiorul buzunarului, astfel cutia de chibrituri a absorbit pata de sânge de pe stofa blugilor. Mai concret, prima instanţă a menţionat că:

„*Deşi, în cadrul percheziţiei din 27 ianuarie 2015, efectuată la domiciliul cet. Linga V., a fost ridicată o pereche de blugi de culoare neagră, în buzunarul cărora a fost depistată o cutie de chibrituri cu inscripţia „Talamus", cu pete de culoare brun-roşietică asemănătoare cu sângele, iar ulterior, prin raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delicte nr. 74 din 16.02.2015 s-a constatat că aceste pete de culoare brun-roşietică reprezintă sânge de origine umană şi nu se exclude provenienţa sângelui depistat atât de la victima Pînzaru I., cât şi de la însuşi Linga V., iar prin raportul de expertiză criminalistică nr. xxxx din 05.06.2015, efectuat de Serviciul biocriminalistică din cadrul Institutului Naţional de Criminalistică al Inspectoratului General al Poliţiei Române al MAI s-a constatat că sângele, de pe cutia de chibrituri şi de pe pantalonii ridicaţi de la Linga V., aparţine cu certitudine lui Pînzaru I., organul de urmărire penală nu a stabilit, fără nici un dubiu, cum a ajuns cutia de chibrituri la inculpat, de vreme ce martorii audiaţi au declarat că nu l-au văzut pe Linga V. la domiciliul lui Pînzaru I., iar inculpatul însuşi a menţionat că atunci când s-a întâlnit cu Pînzaru I. şi Vition V. şi au fumat câte o ţigară, şi-a aprins ţigara cu chibrituri, dar nu ţine minte ale cui erau chibriturile, ale sale sau le-a luat de la unul din ei. Mai mult ca atât, acest caz a avut loc cu mult înainte de comiterea omorului lui Pînzaru I."*

Faţă de cele expuse, este relevant de consemnat că asemănător celorlalte mijloace de probă, concluziile din rapoartele de expertiză constituie anumite elemente de convingere, fiind lăsate la libera apreciere a judecătorului, însă, pentru a se putea exercita un control judiciar deplin, indiferent dacă instanţa acceptă sau nu concluziile expertului, este necesar ca soluţia acesteia în privinţa raportului să fie bine motivată, mai ales atunci când, ajungând la alte concluzii pe baza celor administrate în cauză, instanţa înlătură statuările din raport de expertiză ca fiind neconvingătoare.

În continuare, se relevă că prima instanţă în sentinţă a mai evidenţiat următoarea concluzie: „*E de menţionat faptul că a fost depistată doar o singură pată pe pantalonii ridicaţi, deşi conform proceselor-verbale de cercetare la faţa locului, la locul crimei a fost depistat sânge într-o cantitate mai mare şi multe lucruri erau îmbibate cu sânge. Mai mult ca atât, pata de pe pantaloni din regiunea buzunarului stâng reprezintă o formă neregulată cu dimensiunea de 483 cm pe partea exterioară, iar pe partea interioară are dimensiunile 3,581,5 cm şi nu avea urme. Or, atunci când se pune un obiect murdar de sânge în buzunarul pantalonilor, de regulă, se murdăreşte de sânge o suprafaţă mai mare, rămân urme, până la locul unde obiectul murdar de sânge rămâne în final în buzunar. De asemenea, dacă ar fi fost în buzunar obiectul murdar de sânge, pata din interiorul buzunarului urma să fie mai mare ca dimensiune ca pata din exteriorul*

buzunarului, or sângele urma să se absoarbă pe ţesătura din interior în exterior, pe când, la caz, dimensiunile petei arată viceversa."

Atare raţionamente, expuse într-o hotărâre judecătorească, fără a avea ca bază careva probe concludente şi pertinente, ca de exemplu raportul de expertiză a expertului judiciar, care în mod concret ar fi indicat: provenienţa petei (*dinăuntru sau din afară a buzunarului de la pantaloni),* modul prin care această pată ar fi putut să fie aplicată, puterea de absorbţie a materialului din care este confecţionat pantalonii, prin care parte *(interioară sau exterioară)* a pantalonilor a fost aplicată pata de sânge, nu sunt admisibile.

Este indubitabil că, prerogativa de a aprecia pertinenţa unei „*oferte de probă*", le-a aparţinut instanţelor de fond, care trebuiau să argumenteze bazându-se pe actele dosarului concluzia despre nevinovăţia lui Linga V. de comiterea infracţiunii de omor, confirmând prin aceasta echitatea procedurii de judecare a cauzei.

În acelaşi timp, se observă că instanţele nu au acordat atenţie şi au neglijat vădit cele spuse pe parcursul urmăririi penale de către martorul Vition V., care potrivit procesului-verbal de audiere din 26 ianuarie 2015, anexat la filele dosarului 38-40, vol. I. a menţionat că de fiecare dată când Pînzaru I. obişnuia să-l lovească, acesta i se plângea lui Linga V., care i-a promis de nenumărate ori că se va clarifica cu dânsul. Totodată, martorul a menţionat că, ultima dată când a fost bătut de Pînzaru I. i-a comunicat iarăşi lui Linga V., la care ultimul l-a asigurat că se va clarifica cu Pînzaru I. în aşa fel ca să nu-l mai deranjeze niciodată.

De altfel şi procurorul a accentuat în cererea de recurs faptul că instanţa de apel nu a analizat şi nu a apreciat în modul cuvenit declaraţiile martorului Cabac V., care a confirmat faptul că decedatul Pînzaru I. des îl bătea pe Vition V., el a văzut că Linga V. venea la Vition V. şi îl ajuta la tăiat lemne, iar acesta se plângea că este bătut de Pînzaru I. În opinia părţii acuzării, prin declaraţiile martorului nominalizat se confirmă motivul comiterii infracţiunii de omor de către Linga V.

În contextul dat, se insistă pe faptul că declaraţiile date de martori Vition V. şi Cabac V., constituie un motiv serios de a reaprecia considerentele instanţelor de fond despre nevinovăţia lui Linga V. de comiterea omorului lui Pînzaru I., totodată acestea constituind un element important în ceea ce privește evaluarea caracterului echitabil de ansamblu al acestui proces, un astfel de element este susceptibil să încline balanța în favoarea constatării despre încălcarea iremediabilă a art. 6 din Convenţie.

Cu titlu de principiu, Colegiul subliniază că, din moment ce o declaraţie avansată de un martor, este susceptibilă să fondeze, substanţial, concluzia despre vinovăţia unei persoane de comiterea unei infracţiuni, aceasta constituie o mărturie în sprijinul acuzării, ceea ce denotă că garanţiile prevăzute de art. 6 alin. (1) din Convenţie îi sunt aplicabile, instanţele având obligaţia să facă o apreciere obiectivă a acestei declaraţii şi să o coroboreze cu celelalte probe din dosar.

Nu se contestă faptul că era de competenţa instanţei de apel să aprecieze probatoriul din dosar, cu toate acestea, este inadmisibil că inculpatul Linga V. a fost declarat nevinovat de comiterea unei infracţiuni excepţional de grave bazându-se pe aceleaşi

considerente făcute anterior de prima instanţă.

În accepţiunea Colegiului pentru justa soluţionare a acestei cauze, este imperios de a atrage o atenţie deosebită la conţinutul declaraţiilor martorilor audiaţi la etapa urmăririi penale în contradictoriu cu cele declarate de aceştia la etapa judecării cauzei pe fond.

Omisiunea instanţei de apel de a face o analiză a probatoriului administrat şi de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanţa de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de instanţa de apel, prin rejudecarea cauzei. Statuările ce preced, referitoare la lipsa probelor ce ar confirma vinovăţia inculpatului sunt pripite, nu au suport probator. Prin urmare, la caz, nu există o coroborare între probele aduse în susţinerea învinuirii şi cele prezentate în favoarea achitării inculpatului.

În general, Colegiul apreciază că instanţa de apel întru-un mod foarte succint şi evaziv a stabilit că nici o probă din cele administrate pe caz nu-l incriminează pe inculpat, ci din contra îi dezvinovăţesc.

Având în vedere cele expuse, Colegiul penal lărgit nu este convins că chestiunile asupra cărora Curtea de Apel trebuia să se pronunțe, atunci când a conchis asupra nevinovăţiei inculpatului Linga V. și, astfel, a menţinut hotărârea de achitare în privinţa acestuia dată de către prima instanță, au fost examinate în mod corespunzător, ca o chestiune de proces echitabil.

În rezumat la cele menţionate supra, Colegiul penal lărgit constată că, instanţa de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate coinculpatului, să verifice şi să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor şi în concluziile sale să prezinte raţionamentele forte care au stat la baza soluţiei de achitare.

În aceste împrejurări, Colegiul Penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanţa de recurs în prezenta procedură, deoarece instanţa de recurs nu este abilitată cu atribuţii de a judeca cauza în fond, substituind instanţa care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

La rejudecarea cauzei instanţa de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare şi limitele acesteia, să se pronunţe corespunzător şi în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanţelor de fapt şi de drept ale cauzei şi să ţină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice şi să aprecieze probele administrate în cauză, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilităţii sau inadmisibilităţii fiecărei probe examinate, ţinând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise şi să pronunţe o hotărâre legală şi întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Totodată, se reţine că, cauza penală privindu-l pe Linga V. a fost examinată în ordine de apel în completul din trei judecători din Curtea de Apel Comrat, şi anume de: Starciuc Şt., Colev Gr. şi Caraianu L., aceştia fiind în prezenţa circumstanţei de incompatibilitate, participarea lor repetată la examinarea aceleiaşi cauze în ordine de apel

fiind exclusă. În cadrul Curţii de Apel Comrat, în prezent, activează cinci judecători. Aşadar, constituirea unui nou complet de judecată, pentru rejudecarea acestei cauze, la această instanţă este imposibilă. Din atare considerente, cauza penală privindu-l pe Linga V. urmează a fi strămutată, la o altă instanţă egală în grad, şi anume la Curtea de Apel Cahul, pentru rejudecarea acesteia.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, casează total decizia Colegiului judiciar al Curţii de Apel Comrat din 4 martie 2019 în privinţa lui Linga Victor Vasile, cu dispunerea rejudecării cauzei în ordine de apel de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 15 octombrie 2019.

Preşedinte	**Diaconu Iurie**
Judecător	**Catan Liliana**
Judecător	**Guzun Ion**
Judecător	**Mardari Dumitru**
Judecător	**Bejenaru Iurie**